

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VII — Nr. 259

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 9 noiembrie 1995

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		NORME METODOLOGICE	
III. — Decizia Plenumului Curții Constituționale privind judecarea constituționalității unei dispoziții legale modificate ulterior invocării excepției.....	1-2	2. — Norme metodologice privind condițiile și criteriile de vânzare cu plata în rate a activelor societăților comerciale cu capital de stat, conform Ordonanței Guvernului nr. 39/1995, emise de Fondul Proprietății de Stat.....	6-8
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI ȘI ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		REPUBLICĂRI	
1/15.086. — Instrucțiuni de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată prin Legea nr. 12/1995, emise de Banca Națională a României, Ministerul Finanțelor și Ministerul Comerțului.....	3-6	Hotărârea Guvernului nr. 507/1993 privind asigurarea pazei și apărării cu efective militare la unele obiective feroviare, rutiere și de navigație.....	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA PLENULUI CURȚII CONSTITUȚIONALE

privind judecarea constituționalității unei dispoziții legale modificate ulterior invocării excepției

Curtea Constituțională a fost sesizată, prin Încheierea din 14 mai 1993 a Judecătoriei Iași, pronunțată în Dosarul nr. 13.987/1993, ce formează obiectul Dosarului Curții nr. 41C/1994, cu excepția de neconstituționalitate a art. 19 alin. 1 din Legea nr. 85/1992.

Ulterior, Curtea Constituțională a mai fost sesizată cu cinci excepții de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. 1 din Legea nr. 85/1992, înainte de modificarea acestora prin Legea nr. 76/1994, ce formează obiectul dosarelor nr. 54C/1994, nr. 55C/1994, nr. 61C/1994, nr. 58C/1995 și nr. 70C/1995, conexe în ședința completului de judecată din 11 aprilie 1995.

În forma anterioară modificării, art. 19 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 prevedea: „Contractele de vânzare-cumpărare ale locuințelor care nu au fost construite din fondurile statului, ci au fost trecute în această proprietate, cele de vânzare-cumpărare ale locuințelor de serviciu aparținând societăților comerciale și regiilor autonome, care contravin prevederilor prezentei legi, precum și orice alt contract încheiat cu încăl-

care dispozițiilor Decretului-lege nr. 61/1990 sunt lovite de nulitate absolută”.

După modificare, prin Legea nr. 76/1994, cuprinsul acestei dispoziții legale este următorul: „Contractele de vânzare-cumpărare încheiate cu încălcarea dispozițiilor Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi sunt lovite de nulitate absolută”.

În legătură cu constituționalitatea prevederilor art. 19 alin. 1 din Legea nr. 85/1992, înaintea modificării, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 41 din 4 mai 1994, rămasă definitivă ca urmare a respingerii recursului prin Decizia nr. 23 din 1 martie 1995, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 76 din 27 aprilie 1995, reținându-se, în esență, că sancționarea cu nulitate absolută a înstrăinării de către stat a locuințelor ce nu au fost construite din fondurile proprii se întemeiază pe înseși prevederile Decretului-lege nr. 61/1990, situație în care dispozițiile art. 19 alin. 1 din Legea nr. 85/1992, ce au preluat

Față de situația creată prin modificarea textului atacat, la termenul de judecată din 11 aprilie 1995, completul de 3 judecători a dispus, prin încheiere, în temeiul art. 26 alin. 2 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, sesizarea Plenului Curții, pentru a statua de principiu în asemenea situații.

PLENUL CURȚII,

examinând Decizia nr. 41/1994, rămasă definitivă prin Decizia nr. 23/1995, deciziile nr. 71/1994, nr. 3/1994, nr. 42/1994, nr. 8/1994 și nr. 41/1995, încheierile de sesizare din 23 februarie 1994, 27 aprilie 1994, 8 iunie 1994, 30 martie 1995, prevederile din Constituție și din Legea nr. 47/1992 vizând atribuțiile și sesizarea Curții Constituționale, reține următoarele:

În Dosarul nr. 23C/1993, care a avut ca obiect neconstituționalitatea art. 34 din Legea nr. 80/1992 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale agricultorilor, Curtea Constituțională a fost sesizată prin încheierea din 25 ianuarie 1993 a Judecătorei Sectorului 1 București. Până la soluționare, articolul atacat a fost modificat prin art. 17 din Legea nr. 1/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 17 ianuarie 1994.

Federala Agricultorilor Privati din România, care a ridicat excepția de neconstituționalitate prin Adresa nr. 911 din 4 iulie 1994, a cerut Curții Constituționale extinderea excepției și asupra art. 17 din Legea nr. 1/1994 pentru modificarea și completarea Legii nr. 80/1992.

Curtea Constituțională a respins cererea de extindere a excepției la noua reglementare, întrucât aceasta nu s-a făcut cu respectarea prevederilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, nefiind o excepție ridicată în fața instanțelor judecătorești.

În Dosarul nr. 102C/1993, care a avut ca obiect excepția de neconstituționalitate a art. 37 din Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, Curtea Constituțională a fost sesizată prin încheierea din 19 noiembrie 1993 a Tribunalului Maramureș.

Potrivit textului, în redactarea de la data sesizării, agentul constator și organul care a aplicat sancțiunea nu se citau la judecarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției. Până la judecarea cauzei, în ședința din 24 februarie 1994, Guvernul a emis Ordonanța nr. 12 din 14 ianuarie 1994, care a modificat art. 37 din Legea nr. 32/1968 în următorul sens: „Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimite de îndată judecătorei competente, care citează pe cel care a făcut plângerea, organul care a aplicat sancțiunea, precum și orice persoană în măsură să contribuie la rezolvarea justă a cauzei”. În aceste condiții, Curtea Constituțională a dispus, prin Decizia nr. 8 din 24 februarie 1994, că excepția a rămas fără obiect, respingând-o ca vădit nefondată. Aceeași soluție se regăsește și în Decizia nr. 42 din 4 mai 1994, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 15 septembrie 1994.

În Dosarul nr. 40C/1993, care a avut ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 53/1992 cu privire la corelarea salariilor prevăzute de Legea nr. 53/1991, Legea nr. 40/1991 și Legea nr. 52/1991

Față de cele arătate, văzând dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 și 26 din Legea nr. 47/1992, în temeiul art. 26 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale,

PLENUL CURȚII

DECIDE:

În cazul în care, după invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești, prevederea legală supusă controlului a fost modificată, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității prevederii legale, în noua sa redactare, numai dacă soluția legislativă din legea sau ordonanța modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării.

Deliberarea a avut loc la data de 31 octombrie 1995 și la ea au participat: Ioan Muraru, președinte, Costică Bulai, Viorel Mihai Ciobanu, Mihai Constantinescu, Ioan Deleanu, Antonie Iorgovan, Lucian Stângu, Florin Bucur Vasilescu, Victor Dan Zlătescu, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

București, 31 octombrie 1995.

01.iii.

cu nivelul salariilor de la societățile comerciale și regiile autonome, Curtea Constituțională a fost sesizată prin încheierea din 7 mai 1993 a Judecătorei Sectorului 5 București.

Textul atacat avea următoarea redactare: „Salariile realizate prin cumul de funcții, potrivit alin. (1), precum și veniturile realizate în afara funcției de bază, indiferent de unitatea în care acestea se obțin, se impozitează separat, aplicându-se impozitul prevăzut de lege, majorat cu 100%”. S-a susținut că aceste prevederi, în esență, contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 53 alin. (2) din Constituție.

Până la dezbaterea în ședința publică, textul atacat a fost modificat prin Legea nr. 35 din 15 iunie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 21 iunie 1993, astfel: „Veniturile sub formă de salarii și alte drepturi salariale primite de salariați pentru munca prestată în afara funcției de bază și a unității deținătoare a cărții de muncă se impozitează separat, pe fiecare loc de muncă, cu cotele prevăzute la alin. (1) al acestui articol, impozitul majorându-se cu 30%” (art. 1 pct. 10 alin. 2 din Legea nr. 35/1993).

Deși partea care a invocat excepția a apreciat că motivele de neconstituționalitate persistă, solicitând să se constate neconstituționalitatea noului text, Curtea Constituțională, în considerentele Deciziei nr. 3 din 6 ianuarie 1994, rămasă definitivă prin nerecurare, a reținut că „cererea reclamantului nu s-a făcut cu respectarea prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora Curtea hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în fața instanțelor judecătorești”. Totodată, s-a constatat „că au fost încălcate și dispozițiile art. 23 alin. (4) și (5) din Legea nr. 47/1992 care prevăd că sesizarea Curții se dispune de către instanța judecătorească prin încheiere, care trebuie să cuprindă punctele de vedere ale părților, precum și opinia instanței”, motive pentru care excepția invocată nu a fost examinată în fond.

În conformitate cu prevederile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță asupra excepțiilor de neconstituționalitate în limitele sesizării. De aceea Curtea se poate pronunța numai asupra dispozițiilor legale ce fac obiectul sesizării.

Dacă însă, după invocarea excepției în fața instanțelor judecătorești, textul de lege a fost modificat, menținându-se însă, în noua sa redactare, soluția legislativă de principiu, anterioară modificării, motivele de neconstituționalitate fiind aceleași, pentru soluționarea excepției ridicate nu este necesară o nouă sesizare.

Excepția de neconstituționalitate are ca obiect o dispoziție legală nu atât în sens formal, ci, mai ales, în sens material, întrucât, sub acest aspect, cel care o invocă susține că textul legal este contrar unei prevederi constituționale. De aceea, cât timp soluția legislativă de principiu din textul de lege modificat a fost preluată din textul anterior modificării, excepția de neconstituționalitate persistă. Dacă însă această soluție este diferită de aceea a prevederii legale anterioare modificării, chiar dacă interesul urmărit de cel care a invocat excepția este același, Curtea nu se mai poate pronunța asupra constituționalității dispoziției legale în noua sa redactare, deoarece ar depăși limitele sesizării.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI ȘI ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Nr. 1/20 octombrie 1995

MINISTERUL COMERȚULUI

MINISTERUL FINANȚELOR
Nr. 15.086/20 octombrie 1995

INSTRUCȚIUNI

de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată prin Legea nr. 12/1995

În temeiul art. V din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, aprobată prin Legea nr. 12/1995, se emit următoarele instrucțiuni:

1. Documentele de încasare aferente exporturilor de mărfuri, executărilor de lucrări și prestărilor de servicii în străinătate, precum și cele rezultate din orice alte operațiuni și tranzacții externe vor fi remise partenerilor străini și, respectiv, băncilor acestora numai prin societățile bancare române sau străine autorizate să funcționeze în România.

Societățile bancare autorizate să funcționeze în România au obligația găsirii celor mai rapide căi și metode de transmitere a documentelor la extern și încasării valutei aferente acestora, avizând despre aceasta clienții respectivi în termen de 5 zile lucrătoare bancare de la primirea avizului de creditare de la băncile corespondente externe.

În sensul aplicării unitare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 18/1994, aprobată prin Legea nr. 12/1995, se definesc următoarele noțiuni:

— *repatrierea valutei* este încasarea sumelor în valută aferente exporturilor de mărfuri, executărilor de lucrări și prestărilor de servicii în străinătate, precum și oricăror alte operațiuni și tranzacții externe prin conturi deschise în România la societățile bancare autorizate;

— *data trecerii frontierei române* este data înscrisă de organele vamale românești pe declarația de încasare valutară (D.I.V.), dată care trebuie să coincidă cu cea înscrisă în declarația vamală de export;

— *termenul de încasare a valutei* (scadența) este cel înscris în D.I.V., în cazul exporturilor de mărfuri, sau în documentele depuse la societățile bancare pentru a fi remise la încasare, pentru celelalte operațiuni, în funcție de natura acestora; termenul încasării se va încadra în termenele limită de încasare stabilite la pct. 4 din prezentele instrucțiuni;

— *data încasării (repatrierii) valutei* este data la care sumele de încasat au fost creditate în contul de corespondent al societății bancare a exportatorilor, prestatorilor de servicii sau a celorlalți agenți economici beneficiari ai sumelor încasate.

În cazul încasării în numerar (conform pct. 5 din anexa nr. 6 introdusă prin Circulara nr. 23/1995 pentru modificarea unor prevederi din Regulamentul privind efectuarea operațiunilor valutare, emisă de Banca Națională a României la 18 august 1994 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 18 mai 1995, data încasării valutei se consideră data documentului care atestă depunerea sumei la ghișeele societății bancare a exportatorului, prestatorului de servicii sau a celui al cărui titular este beneficiarul sumei încasate.

În aceste cazuri, societățile bancare vor solicita fotocopii după documentele care atestă proveniența externă a sumelor în valută depuse.

2. Societățile bancare vor deconta în conturile valutare ale clienților sumele în valută încasate în favoarea acestora, în termen de maximum 5 zile lucrătoare bancare de la primirea avizului de creditare de la băncile corespondente externe.

Decontarea se va face cu data valutei la care suma a fost creditată în contul de corespondent.

În cazul depășirii termenului de 5 zile lucrătoare bancare menționat mai sus, societățile bancare datorează beneficiarului sumei încasate de la extern penalitățile prevăzute la art. II din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994.

3. Organele vamale românești nu vor efectua vămuirea și nu vor permite trecerea frontierei de stat a mărfurilor livrate la export pentru care nu sunt prezentate exemplarele nr. 2, 3 și 4 ale D.I.V. vizate de societatea bancară respectivă și care nu au completate pct. 5 și 10.

După verificarea respectării prevederilor de mai sus, organele vamale românești vor completa pct. 11 din D.I.V. și îl vor viza în spațiul rezervat acestora (pct. 14).

4. În cazul operațiunilor de export de mărfuri cu încasarea la vedere, termenele limită de încasare (repatriere) a sumelor în valută, în funcție de zona geografică a partenerului extern, sunt următoarele:

— zona Europa și Orientul Mijlociu, 5 zile de la data declarată în D.I.V., dar nu mai târziu de 60 de zile calendaristice de la data trecerii frontierei române, atestată documentar;

— celelalte zone, 5 zile de la data declarată în D.I.V., dar nu mai târziu de 90 de zile calendaristice de la data trecerii frontierei române, atestată documentar.

În cazul livrării pe bază de acreditive la termen cu plata de până la 90 de zile, încasarea sumelor în valuta respectivă se face în cadrul termenelor precizate mai sus.

Termenele maxime de mai sus, stabilite în funcție de zona geografică, sunt valabile și în cazul încasărilor din executări de lucrări și prestări servicii în străinătate și din orice alte operațiuni și tranzacții externe cu plata la vedere.

În cazul lucrărilor de construcții-montaj, livrărilor de instalații complexe, realizării de obiective la cheie, prestărilor de servicii în străinătate și al altor operațiuni și tranzacții externe, executate cu plata la termen, termenul de încasare

(repatriere) a contravalorii acestora în valută sau în natură este de 15 zile de la termenele scadente prevăzute în contractele externe.

5. În cazul operațiunilor legate de export-import, încheiate pe baza licențelor eliberate în prealabil de Ministerul Comerțului, agenții economici exportatori au obligația ca în contractele externe să prevadă clauza obligativității plății în valută convertibilă a exporturilor, astfel încât să se asigure încasarea acestora, în cazul în care importul nu se realizează, în maximum 90 de zile calendaristice de la efectuarea exportului.

În cazurile în care, din diverse motive justificate cu documente, operațiunile de export prevăzute în D.I.V. a fi încasate în valută, necesită a fi compensate cu import de mărfuri, agenții economici se vor adresa Ministerului Comerțului în vederea obținerii licențelor în condițiile încadrării operațiunilor respective în prevederile Hotărârii Guvernului nr. 276/1995, astfel încât importul să fie realizat în maximum 90 de zile calendaristice de la data efectuării exportului.

Pe baza acestora urmează a se modifica pct. 4 din D.I.V. depuse inițial la societățile bancare.

În cazurile în care agenții economici justifică încasarea exporturilor prin compensări cu importuri de mărfuri fără a fi obținut licențe de la Ministerul Comerțului, urmează ca organele de control ale Ministerului Finanțelor să încheie proces-verbal de constatare a contravenției, aplicând amenda prevăzută în Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, și vor solicita aplicarea sancțiunii prevăzute la art. 1 ultimul alineat din Hotărârea Guvernului nr. 148/1993, D.I.V. respective urmând a fi scoase din evidențele bancare.

6. Amenzile contravenționale se calculează prin aplicarea procentelor prevăzute la art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 corespunzător numărului de zile calendaristice de întârziere a încasării (repatrierii) sumelor în valută.

Pentru sumele în valută neîncasate la data controlului, aferente exportului de mărfuri, executărilor de lucrări și prestărilor de servicii în străinătate, precum și oricăror operațiuni și tranzacții externe, inclusiv celor realizate anterior intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 18/1994, întârzierile în funcție de care se calculează amenzile contravenționale se stabilesc ținând seama de data intrării în vigoare a acestor ordonanțe.

Amenzile aplicate nu vor depăși contravaloarea în lei a sumelor în valută neîncasate.

7. Nu se consideră neîncasate și nu se supun sancțiunilor prevăzute de art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, sumele în valută reprezentând contravaloarea mărfurilor exportate (pentru care se întocmesc declarații vamale de export), serviciilor prestate și lucrărilor executate în străinătate sau altor operațiuni cu străinătatea, în următoarele situații:

a) sume aflate în litigiu pentru care urmează să înceapă, în termenele stabilite de organul de control, sau pentru care au început procedurile judiciare;

b) reclamații cantitative și calitative formulate de partenerii externi în baza prezentării unor documente încheiate de organele specializate;

c) piese de schimb și componente pentru exporturi aflate în procedurile de schimb.

d) marfa livrată în consignație pentru perioada ce depășește termenele de încasare prevăzute la pct. 4 și care se află în termenul contractual de încasare;

e) exporturi temporare (export promoțional, export în vederea procesării, mașini, utilaje, mijloace de transport etc. necesare executării unor lucrări și servicii în străinătate);

f) mostre;

g) returnarea de către partenerii externi a mărfurilor neachitate, ca urmare a deficiențelor de funcționare;

h) cazurile de forță majoră confirmate de organe neutre.

Pentru cazurile prezentate la lit. d), e) și f) de mai sus se va obține, înaintea efectuării operațiunii de export, avizul Ministerului Comerțului și se vor face mențiuni în D.I.V. la pct. 12 „Alte detalii:”, anexându-se avizul respectiv la D.I.V., exemplarul nr. 2.

De asemenea, nu se sancționează contravențional cazurile în care mărfurile importate au fost returnate partenerilor externi din diferite motive, precum și mărfurile introduse în țară în regim de import temporar și returnate, pentru care, în conformitate cu normele în vigoare, s-au întocmit D.I.V.

În situația mărfurilor importate în vederea prelucrării în România (lohn sau processing), agenții economici sunt ținuti răspunzători să încaseze contravaloarea manoperei și a altor cheltuieli aferente producției prevăzute în D.I.V. În cazul în care valoarea prelucrării se compensează cu o parte din importul mărfurilor respective, societățile bancare vor solicita agenților economici, la avizarea D.I.V., să prezinte licențe eliberate în prealabil de Ministerul Comerțului.

8. Încasarea sumelor în valută, aferente exporturilor de mărfuri efectuate de către persoanele juridice și fizice autorizate în condițiile legii, se urmărește de către societățile bancare prin care s-au derulat operațiunile pe baza D.I.V., în conformitate cu Regulamentul Băncii Naționale a României privind efectuarea operațiunilor valutare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 19 septembrie 1994 și cu normele și circularele Băncii Naționale a României emise în aplicarea acestuia.

Banca Națională a României, în baza informațiilor proprii (D.I.V., exemplarul nr. 2) și a celor primite de la băncile comerciale (Situația încasărilor din exporturi de mărfuri — inclusiv compensările), elaborează și comunică lunar Ministerului Finanțelor și Ministerului Comerțului următoarele:

a) situația exporturilor neîncasate în termenele prevăzute de prezentele instrucțiuni;

b) situația exporturilor compensate cu importuri fără licențe eliberate în prealabil de Ministerul Comerțului.

Pe baza raportărilor întocmite de societățile bancare potrivit unor proceduri stabilite de Banca Națională a României, sucursalele Băncii Naționale a României (județene și a municipiului București) întocmesc lunar „Situația sumelor în valută aferentă exportului de mărfuri neîncasate” în termenele prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 și a prezentelor instrucțiuni. Un exemplar se transmite la Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat (județeană sau a municipiului București) în vederea verificării cauzelor și luării măsurilor ce se impun.

9. Direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat vor transmite lunar sucursalelor județene ale Băncii Naționale a României situația privind modul de respectare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 18/1994, întocmită conform modelului din anexa la prezentele instrucțiuni. Pe baza acestor situații, sucursalele județene vor opera în mod corespunzător în evidențele proprii.

10. Urmărirea încasărilor valutare aferente executărilor de lucrări, prestărilor de servicii în străinătate și altor operațiuni și tranzacții externe se efectuează de către societățile bancare pe baza documentelor primite de la executanții de lucrări, prestatorii de servicii sau alte categorii de agenți economici, din care rezultă creanțele acestora față de beneficiarii străini ai mărfurilor, serviciilor și lucrărilor respective.

Banca Națională a României va transmite lunar Ministerului Finanțelor lista agenților economici care nu au respectat termenele de încasare (repatriere) a valutei aferente operațiunilor sus-menționate.

11. Banca Națională a României, în urma analizelor efectuate, va transmite lunar Ministerului Finanțelor lista agenților economici care nu au repatriat avansurile plătite la extern potrivit art. IV pct. 3 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994.

12. În vederea avizării operațiunilor de transferuri externe privind investițiile directe și de portofoliu în străinătate (art. IV pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994), solicitanții, persoane juridice, vor prezenta la Ministerul Finanțelor — Direcția generală a regimului valutar — următoarele documente:

- certificatul de înmatriculare la Registrul comerțului;
- certificatul de înregistrare fiscală la Ministerul Finanțelor;
- statutul și contractul de societate;
- hotărârea adunării generale a asociațiilor/acționarilor societăților comerciale sau a consiliului de administrație al regiei autonome solicitante cu privire la aprobarea realizării investiției în străinătate;
- situația rezultatelor financiare și a obligațiilor fiscale pentru ultima lună (trimestru), avizate de organele fiscale teritoriale;
- confirmarea societății bancare, la care solicitantul are deschis contul în valută, cu privire la existența sursei valutare la nivelul cerut de efectuarea transferului, în cazul utilizării disponibilităților proprii;
- raportul de expertiză asupra valorii bunurilor ce se transferă ca aport în natură la capitalul social;
- traducerea autenticată a contractului de societate și a statutului societății cu sediul în străinătate la care urmează a se efectua investiția de capital;
- fundamentarea tehnico-economică care să cuprindă, între altele, modalitățile și termenele la care se va recupera investiția;
- certificarea direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat în raza căreia își are sediul solicitantul cu privire la locul de impozitare a profitului realizat în străinătate;
- reglementările valutare cu privire la repatrierea în valută convertibilă a veniturilor realizate din dividende și din lichidări ale investițiilor străine în țara în care urmează a se efectua investiția.

13. În cazul celorlalte transferuri valutare ale rezidenților care nu au în corespondent o contraprestație (succesiuni, donații, ajutoare, cadouri, transferuri ale emigranților, pensii, alocații etc.), solicitanții vor prezenta la Ministerul Finanțelor — Direcția generală a regimului valutar — următoarele documente:

- confirmarea scrisă din partea organelor fiscale că solicitantul nu are debite în România reprezentând impozite sau alte obligații legale de plată față de stat neachitate;
- orice alte documente solicitate de Ministerul Finanțelor — Direcția generală a regimului valutar.

14. Pentru urmărirea și controlul modului de efectuare a repatrierii sumelor în valută rezultate din operațiunile menționate la art. IV pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, sucursalele Băncii Naționale a României (județene și a municipiului București) vor comunica lunar la Banca Națională a României situația repatrierii de către agenții economici din raza lor teritorială a sumelor în valută încasate cu titlu de dividende din activitatea de investiții în străinătate, cote-părți provenite din lichidarea acestor investiții, rate și dobânzi aferente creditelor externe acordate, precum și alte venituri rezultate în urma unor transferuri externe de capital autorizate.

Situația va cuprinde și încasările în valută convenite agenților economici care au participat numai cu aport în natură la capitalul social al unor firme din străinătate.

15. Persoanele juridice și fizice prevăzute la art. IV pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 au obligația ca în maximum 3 zile lucrătoare de la data avizării acestora de către societatea bancară respectivă, în conformitate cu prevederile pct. 1 alin. 2 din prezentele instrucțiuni, să declare societății bancare natura încasărilor, astfel încât aceasta să poată identifica documentele care au stat la baza operațiunilor respective.

16. Ministerul Finanțelor, în conformitate cu prevederile Legii nr. 30/1991 privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii financiare, va proceda la constatarea contravențiilor săvârșite de agenții economici și la aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994.

Banca Națională a României, în conformitate cu prevederile Legii nr. 33/1991 privind activitatea bancară și cu prevederile Legii nr. 34/1991 privind Statutul Băncii Naționale a României, va organiza, la societățile bancare autorizate să funcționeze în România, controlul privind respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 18/1994 și ale prezentelor instrucțiuni.

17. În conformitate cu art. V ultimul alineat din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, sancțiunile prevăzute la art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 148/1993, cu excepția ultimului alineat, își pierd aplicabilitatea.

18. La data publicării în Monitorul Oficial al României a prezentelor instrucțiuni își încetează aplicabilitatea Instrucțiunile nr. 1/1994 elaborate de Banca Națională a României și Ministerul Finanțelor, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 15 martie 1994.

Governatorul
Băncii Naționale a României,
Mugur Isărescu

Ministrul comerțului,
Petru Crișan

p. Ministru de stat,
ministru finanțelor,
Nicolae Constantinescu,

JUDEȚUL

UNITATEA.....

ADRESA.....

NR. DIN REGISTRUL COMERȚULUI.....

CODUL FISCAL

SITUAȚIE

privind modul de respectare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 18/1994, aprobată prin Legea nr. 12/1995

Nr. crt.	Nr. și data contractului extern	Obiectul contractului	Clientul extern	Nr. și data D.I.V.	Valoarea totală a D.I.V. (\$)	Termen de plată		Situția D.I.V. la data controlului											Sanțiuni aplicate				Obs.				
						Conform contractului	Conform D.I.V.	Încasat			Compensat				Neîncasat			D.I.V. neidentificată		Amendă contravențională		Alte sancțiuni					
								Suma (\$)	Data încasării	Nr. și data comunicării la bancă	Legal		Nelegal (**)		Suma (\$)	Nr. zile întârziere	Cauzele neîncasării (***)	Nr. și data	Suma (\$)	Nr. suma	Nr. suma						
											Suma (\$)	Data	Nr., data D.I.V. (*)	Nr. și data comunicării la bancă											Suma (\$)	Data	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	

*) Numărul și data declarației vamale de import.

**) Fiecare caz se sancționează în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 și cu art. 1, ultimul alineat din Hotărârea Guvernului nr. 148/1993 și se comunică sucursalelor județene ale Băncii Naționale a României.

***) Pentru fiecare sumă neîncasată se va menționa, pe scurt, cauza (reclamații, exporturi temporare, mostre, falimentul partenerului extern etc.).

NORME METODOLOGICE

FONDUL PROPRIETĂȚII DE STAT

NORME METODOLOGICE

privind condițiile și criteriile de vânzare cu plata în rate a activelor societăților comerciale cu capital de stat, conform Ordonanței Guvernului nr. 39/1995

În temeiul art. 1 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 39/1995 privind instituirea regimului de vânzare cu plata în rate a activelor și acțiunilor societăților comerciale cu capital de stat, Fondul Proprietății de Stat emite următoarele norme metodologice:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Condițiile și criteriile de vânzare cu plata în rate a activelor societăților comerciale cu capital de stat, reglementate prin Ordonanța Guvernului nr. 39/1995, se aplică societăților comerciale prevăzute la art. 2 din Legea nr. 58/1991.

Art. 2. — Documentația de vânzare a activelor este stabilă și aprobată de Consiliul de administrație al Fondului Proprietății de Stat conform anexei la prezentele norme metodologice.

CAPITOLUL II

Măsuri în vederea respectării regimului de vânzare cu plata în rate a activelor societăților comerciale

Art. 3. — Vânzarea activelor se va defășura conform legislației în vigoare.

Art. 4. — În vederea cumpărării activelor, deținute de societățile comerciale prevăzute la art. 1, de către persoane fizice române și/sau juridice de drept privat, române, acestea prezintă în scris societății comerciale care vinde activul, la data anunțată pentru tinerea licitației, oferta de cumpărare însoțită conform prevederilor din dosarul de prezentare.

Art. 5. — Dosarul de prezentare trebuie să cuprindă, în afara elementelor prevăzute de legislația în vigoare, diferențieri privind punctajul în vederea adjudecării, în funcție de următoarele criterii:

I. Prețul oferit:

a) pentru oferta prețului de pornire a licitației	+ 25 p
b) pentru fiecare procent (1%) oferit peste prețul de pornire	+5 p
c) pentru oferte sub prețul de pornire se scad pentru fiecare procent (1%)	-7 p

II. Mărimea avansului:

a) pentru plata avansului de 20%	+20 p
b) pentru fiecare procent în plus oferit la avans (peste 20%)	+1 p

III. Numărul de rate

a) pentru fiecare an de plată în rate solicitat se scad	-5 p.

Art. 6. — Aprobarea de vânzare a activelor este valabilă timp de 90 de zile.

Art. 7. — Contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate conține prevederi referitoare la plata dobânzii și a taxei pe valoarea adăugată.

Art. 8. — În situația în care prețul de adjudecare a activului este mai mic decât valoarea contabilă a acestuia, capitalul social al societăților comerciale se diminuează cu diferența respectivă, pe baza aprobării Fondului Proprietății de Stat.

CAPITOLUL III

Criteriile și condițiile de vânzare cu plata în rate a activelor în funcție de profilul ramurii: situația juridică și situația economico-financiară a societăților comerciale care vând active

Art. 9. — Vânzarea activelor se va face cu prioritate, dacă acestea se află în una dintre următoarele situații:

- active în conservare;
- active nerentabile;
- active care, deși au fost scoase anterior la vânzare, nu au avut ofertanți;
- active cu poziție geografică și posibilități de aprovizionare și desfacere defavorabile;
- active ce constituie investiții în curs de execuție care necesită cheltuieli pentru finalizare și punere în funcțiune.

Președintele Consiliului de administrație
al Fondului Proprietății de Stat,
Emil Dima

București, 19 octombrie 1995.
Nr. 2.

Art. 10. — Condițiile privind plata în rate, prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 39/1995, se acordă după cum urmează:

- a) plata, în termen de maximum 45 de zile de la data semnării contractului de vânzare-cumpărare, a unui avans minim de 20% din prețul de adjudecare a activului;
- b) eşalonarea plății ratelor pe o perioadă de cel mult 10 ani de la data semnării contractului de vânzare-cumpărare;
- c) dobânda anuală negociabilă până la 10% din partea de preț care se plătește în rate.

CAPITOLUL IV

Facilități

Art. 11. — Dobânda va fi negociată de comisia constituită la vânzarea activului cu ofertantul declarat câștigător.

Art. 12. — În cazul vânzării activelor cu plata integrală, aceasta se poate face în maximum 90 de zile de la semnarea contractului de vânzare-cumpărare; termenul este negociat de către comisia constituită la vânzarea activului cu ofertantul declarat câștigător.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 13. — Contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate a activelor se va încheia la societatea comercială vânzătoare pe baza procesului-verbal de adjudecare ce cuprinde condițiile oferite de către câștigătorul licitației.

După încheierea contractului de vânzare-cumpărare și plata avansului, cumpărătorul devine proprietar asupra activului care constituie obiectul acestui contract. Dobânditorul își exercită toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

Art. 14. — Pentru activele vândute în rate se constituie ipotecă și/sau gaj asupra acestora.

Neplata avansului în termen de 45 de zile de la data semnării contractului dă dreptul vânzătorului să rezilieze contractul unilateral în termen de 15 zile de la data scadenței a avansului.

Neplata a trei rate consecutive atrage urmărirea debitorului și dă dreptul vânzătorului de a anula contractul de vânzare-cumpărare și scoaterea silită la vânzare a activului cumpărat.

Art. 15. — Prezentele norme metodologice au fost aprobate de către Consiliul de administrație al Fondului Proprietății de Stat și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXĂ

DOCUMENTAȚIA necesară pentru vânzarea de active

1. Cererea de înscriere de mențiuni privind înscrierea la Oficiul Registrului comerțului a acționarilor societății comerciale (capitalul fiind cel stabilit conform Hotărârii Guvernului nr. 500/1994).

2. Aprobarea adunării generale a acționarilor, conform competențelor stabilite prin contractul de reprezentare.

3. Obiectul de activitate al societății comerciale și motivația economico-financiară a vânzării activelor.

4. Bilanțul contabil și balanța de verificare la sfârșitul exercițiului financiar — vizate de direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat.

5. Rezultatele financiare, situația patrimonială și balanța de verificare a lunii anterioare depunerii documentației — vizate de direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat.

6. Documentația privind ultima reevaluare efectuată de societatea comercială conform prevederilor legale (Hotărârea Guvernului nr. 500/1994) anexa nr. 4 -- centralizată pe

societate și anexa nr. 6 — Desfășurător pe activele ce se vând.

7. Raportul de evaluare a activului (activelor) și anexele nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 634/1991.

8. Valoarea contabilă a activului(elor) propus(e) a fi vândut(e) și valoarea activului(elor) vândut(e) de la înființarea societății comerciale — pondere în total imobilizări corporale.

9. Titlul de proprietate asupra terenului și anexa criteriilor în baza cărora se acordă notele necesare departajării terenurilor în operațiunea de evaluare conform Hotărârii Guvernului nr. 834/1991 (sau declarație pe propria răspundere, dacă nu au titlu de proprietate).

10. Declarație pe propria răspundere că datele prezentate în documentație sunt conforme cu realitatea, declarație semnată de conducerea executivă a societății comerciale și de comisia de cenzori.

11. Declarație pe propria răspundere privind stadiul derulării procesului de privatizare.

12. Declarație că activele sunt sau nu grevate de datorii, contracte, litigii etc., semnată de conducerea executivă a societății comerciale, de comisia de cenzori și de adunarea generală a acționarilor.

REPUBLICĂRI

HOTĂRÂREA GUVERNULUI Nr. 507/1993*)

privind asigurarea pazei și apărării cu efective militare la unele obiective feroviare, rutiere și de navigație

Art. 1. — Paza și apărarea obiectivelor feroviare, rutiere și de navigație, din coordonarea Ministerului Transporturilor, prevăzute în anexa la prezenta hotărâre, se execută cu plată de către efective ale Ministerului de Interne.

Art. 2. — Ministerul Transporturilor și Ministerul de Interne vor stabili, prin convenție, condițiile în care se asigură paza, apărarea și intervenția la obiectivele prevăzute în prezenta hotărâre. În funcție de condițiile noi ce vor apărea, Ministerul Transporturilor și Ministerul de Interne, de comun acord, vor putea stabili asigurarea pazei militare și pentru alte obiective decât cele prevăzute în anexă.

Art. 3. — Beneficiarii prestațiilor de pază și apărare vor prevedea în bugetul lor de venituri și cheltuieli sumele necesare pentru plata acestor activități și le vor utiliza potrivit

prevederilor contractelor pe care le vor încheia cu unitățile militare care asigură paza.

Art. 4. — Efectivele Ministerului Apărării Naționale, angajate sub diferite forme în îndeplinirea misiunii prevăzute la art. 1, se trec la Ministerul de Interne cu materialele și dotările specific militare folosite în îndeplinirea misiunii, pe baza protocolului încheiat între Ministerul Apărării Naționale și Ministerul de Interne.

În mod corespunzător, efectivele Ministerului de Interne se majorează cu numărul de militari preluați potrivit protocolului prevăzut la alin. 1.

Art. 5. — Orice dispoziții legale, contrare prevederilor prezentei hotărâri, se abrogă.

ANEXĂ

TABEL
cu obiectivele la care se asigură paza militară

Nr. crt.	Denumirea obiectivului	Unitatea beneficiară a pazei
1.	Podurile de cale ferată de la Cernavodă și Borcea	Regia Autonomă „Societatea Națională a Căilor Ferate Române“
2.	Lucrările de artă din sectorul stația Grădinița și Halta Silhoasa (7 tuneluri și 7 viaducte)	
3.	Lucrările de artă din sectorul Predeal—Timiș (2 tuneluri)	
4.	Podul rutier peste fluviul Dunărea de la Giurgeni — Vadu Oii	Regia Autonomă „Administrația Națională a Drumurilor din România“
5.	Ecluzele Agigea, Năvodari și Cernavodă de pe Canalul Dunăre—Marea Neagră	Regia Autonomă „Administrația Canalelor Navigabile Constanța“.

*) Republicată în temeiul art. II din Hotărârea Guvernului nr. 854 din 23 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 1 noiembrie 1995.

Hotărârea Guvernului nr. 507 din 23 septembrie 1995 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 13 octombrie 1993.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, telefon 668.55.58 și 614.17.39.